Turkish Studies **Comparative Religious Studies**

Volume 14 Issue 4, 2019, p. 663-681

DOI: 10.29228/TurkishStudies.39559

ISSN: 2667-5544

Skopje/MACEDONIA-Ankara/TURKEY

INTERNATIONAL
BALKAN
UNIVERSITY

EXCELLENCE FOR THE FUTURE
IBU.EDU.MK

Research Article / Araştırma Makalesi

Article Info / Makale Bilgisi

✍ *Received/Geliş:* 01.11.2019

✓ *Accepted/Kabul:* 20.12.2019

✍ *Report Dates/Rapor Tarihleri:* Referee 1 (05.12.2019)-Referee 2 (05.12.2019)

This article was checked by iThenticate.

KATOLİK İNANÇ VE RİTÜELİNDE EXORCİSM: 1614 ve 1999 TARİHLİ RİTÜEL METİNLERİNİN KARŞILAŞTIRMALI ANALİZİ

*Musa Osman KARATOSUN**

ÖZ

Görünmeyen varlıklara inanmak Katolik iman maddelerinden birisidir. Görünmeyen varlıklardan kasıt ise melekler ve Şeytandır. Kadim zamanlarda göksel bir savaşta tanrıya başkaldıran Şeytan ve onun safına katılan melekler savaşı kaybedince yeryüzüne sürülmüşlerdir. Bu sürgün sebebiyle Şeytan ve yardımcılarının insanlığa düşmanlığı had safhaya gelmiştir. Öyle ki Kutsal Kitapta Şeytanın bu hâli avını arayan bir aslan benzetmesiyle betimlenir. İnsanın zayıflayan imanının onu bu kötü güçlere açık hedef hâline getirdiğine inanılır. İşte, insanlara musallat olan varlıklar Şeytanın bizzat kendisi ve yardımcısı olan düşmüş meleklerdir. Cinlenme ise bu kötücül güçler tarafından ele geçirilme hâli olarak tanımlanır. Bizzat İsa Mesih tarafından pek çok defa insanlara veya mekânlara musallat olan cinler bir mucize olarak kovulmuştur. Bu güç İsa Mesih'ten havarilerine ve Kiliseye geçmiştir. Kilise de tarihi süreçte bu ayini günümüze kadar koruyarak devam ettirmiştir. Bu ayinde okunan dualar ilk defa 17 Haziran 1614 tarihinde Papa V. Paul tarafından ilan edilen *Rituale Romanum* isimli bir dua kitabında bir araya getirilmiştir. 1891 tarihinde ise Papa XIII. Leo tarafından bu ayine yeni dualar eklenmiştir. Son olarak 1999 tarihinde içerik ve şekil açısından bir takım değişikliklere uğrayarak bu ayin nihai şeklini almıştır. Bu çalışmada Exorcism (Şeytanı ya da cinleri kovma) ayininin eski ve yeni düzeni karşılaştırmalı bir şekilde incelenerek her iki düzende de okunan dualara örnekler verilmiştir. İlk defa Latince'den tercüme edilen bu dualar incelendiğinde, cin kovma ayininin esasında Hristiyanlıktaki şefaet ve aracılık inancı ile çok yakından ilgili olduğu ortaya çıkmaktadır. Zira okunan duaların hemen hepsinde ilahi yardımı celp etmek için meleklerin, azizlerin, şehitlerin veya diğer kutsal kişilerin aracılığına başvurulmaktadır.

* Arş. Gör. Dr., Çukurova Üniversitesi İlahiyat Fakültesi, E-posta: mkaratosun@hotmail.com.

Bundan da öte, tanrının insanlığa duyduğu 'sevgi' namına, kurtuluş tarihi boyunca yaptığı bütün ilahi müdahaleler hatırlatılarak; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına tanrının suretinde yaratılan insana musallat olan kötücül güçler kovulur.

Anahtar Kelimeler: Katolik Kilisesi, Şeytan, Düşmüş Melekler, Exorcism, Aracılık

EXORCISM IN CATHOLIC FAITH AND RITUAL: COMPARATIVE ANALYSIS OF RITUAL TEXTS OF 1614 AND 1999

ABSTRACT

Believing in invisible beings is one of the articles in Catholic Credo. The invisible beings mean the angels and the Satan. Satan, who rebelled against God in an ancient celestial war, and the angels who joined his side were exiled to the earth after they lost the war. Because of this exile, the hostility of Satan and his associates to humanity has come to an extreme stage. In the Bible, this state of Satan is described by the analogy of a lion looking for prey. It is believed that man's weakened faith makes him an open target for these evil forces. Those who haunt human beings are the fallen angels and Satan himself. Possession is defined as the seizure of these evil forces. The demons that have been haunting people or places have been banished by Jesus Christ himself as a miracle many times. This power passed from Jesus Christ to his disciples and to the Church. The church has maintained this ritual in the historical process. The prayers recited in this ritual were first brought together in a prayer book called *Rituale Romanum*, declared by Pope Paul V on 17 June 1614. In 1891, new prayers have been added to this ritual by Pope Leo XIII. Finally, in 1999, it was subject to some changes in terms of content and form and this ritual took its final form. In this study, the old and new order of exorcism ritual is examined in a comparative manner and examples are given for prayers read in both rite. When these prayers, translated from Latin for the first time, are examined, it is revealed that exorcism ritual is very closely related to the intercession and mediation belief in Christianity. Because in almost all prayers recited, the angels, saints, martyrs or other holy persons are called to summon divine help. Moreover, on behalf of God's 'love' for all humanity, all divine interventions made during the history of salvation are recalled and in the name of the Father, the Son, and the Holy Spirit, evil forces that possess the human being, who was created in the image of God, are casted out.

STRUCTURED ABSTRACT

The aim of this study is to determine the way of performing the ritual of exorcism by considering the view of Christianity on the demons as a belief element. In this way, especially in the official ritual books of the Catholic Church, the directives and special prayers about the exorcism will be examined and some of them will be translated to Turkish for the first time.

In academic studies in Turkey, beliefs about jinn are subject to many disciplines. In this kind of researches, which is generally performed in the branches of Tafsir and Hadith, various researches are included from the nature of the demons to their relationship with diseases and psycho-social dimensions of this belief. However, as a phenomenon in Christianity, there is no study about the execution of the ritual of exorcism and the texts read in this ritual. In our study, the questions sought are as follows; "How the ritual of exorcism performed in accordance with the church directives and what texts are read?" Thus, first hand resources will be put forward to show the practices to combat the invisible.

In the Catholic literature, there is no idea of jinn that is fully in line with the Islamic understanding, that is to say, with a separate consciousness and as a spiritual being created from a different substance. Instead, a celestial war that took place in ancient times is mentioned in the Bible. In this battle, the angels who accepted the Kingdom of Heaven and obeyed God fought under the command of the archangel Michael in a war against Satan with angels who obeyed him and rejected God willingly. Satan and his armies who lost this war were exiled to earth. These fallen angels in Catholic literature are known as demons.

Those who haunt human beings are the fallen angels and Satan himself. Possession is defined as the seizure of these evil forces. The demons that have been haunting people or places have been banished by Jesus Christ himself as a miracle many times. This power passed from Jesus Christ to his disciples and to the Church. The church has maintained this ritual in the historical process.

The prayers recited in the exorcism ritual were first compiled in *Rituale Romanum*, declared by Pope V Paul in 1614. In 1891, Pope Leo XIII added new prayers to this text. Thus, the resulting text can be called the old exorcism ritual.

The rules to be followed by the church in the old exorcism ritual are listed in 21 articles. In these articles, it is especially emphasized that the possession should not be confused with psychological diseases and after all medical examinations carried out; the final opinion should be reached. Again, these rules guide the behavior that the priest should face in various situations and the ritual practices that he should follow. Particular emphasis is placed on vigilance against the deceptive nature of demons and that the ritual should not be terminated without absolute deliverance.

The official ritual book describes two kinds of old exorcism ritual. The first is a ritual to cast out of demons that possesses people. The second is a ritual to cast out of demons that haunt a particular place.

The ritual for the casting out of the demons that possesses the people consists of five parts. The first part can be called the introduction ritual. Some prayers and intercession requests are made here. In the second part, the priest orders the demon to answer some questions and not harm anyone around. In the third part, the priest reads some passages from the Bible. The fourth part constitutes the core of the ritual, where three different exorcism prayer, two collects, some well-known short prayers (*Pater Noster*, *Magnificat* etc.),

Athanasius's Creed, and ten psalms are read. In the fifth part, the last part of the ritual, there are prayers of salvation after the demon was banished. The texts read in exorcism ritual inspired from the Bible and are inclusive of Catholic dogmas. Almost all of them are filled with demands for intercession and mediation, and God's interventions in the history of salvation are handled from the Catholic perspective. Prayers are made for the victory in the eternal war of good and evil.

It is believed that evil spirits can haunt not only people but also places. In this manner, other special prayers determined by the Church are read in the ritual which is held to cast out the beings that haunt the places. In these prayers, especially because of the role of Archangel Michael in celestial war, he is positioned as a mediator and it's tried to summon divine aid by calling his name.

In the decisions taken after the Second Vatican Council, it was recommended that all liturgical texts be reviewed. For this reason, the exorcism ritual was in 1999. The announced new text consists of 84 articles. The first 38 of these are the introductory section where the theological background and ritual rules are explained. The first section, the core the ritual, consists of 28 articles. The second section, which includes alternative prayers and Bible readings that can be used during the ritual, consists of 18 items. Prayers that can be made in case of special needs are recorded in two appendixes.

The new exorcism ritual has been redesigned in a simpler and more streamlined manner. New exorcism prayers were introduced and some of the old prayers were moved to the alternative section. In the new ritual, two different Bible verses were added and a psalm was removed. Almost all of the psalm and Bible readings were recorded in the second section, where alternative prayers are listed. The Athanasius's Creed in the old ritual was removed and replaced by Nicene Creed, Apostle Creed and Baptismal vows. For the first time, the prayers that should be done for the sanctification of water and exorcism through *exsufflatio* (*priest blowing on possessed*) were introduced. In spite of such changes, the expressions used for Satan in the exorcism prayers, and the way of asking for help from Jesus Christ or from other saints did not change.

In conclusion, this study reveals that invisible beings are believed in Christianity and some of them tend to do evil and that Church is not unarmed in the struggle against these evil forces. Another result of the study showed that exorcism ritual is not a method used to treat diseases, but rather a ritual performed to cast out the evil invading the human body which was created in the image of God and equipped with divine gifts, and to rejuvenate this natural state in which man was created. In almost all of the prayers that are read in this ritual, the angels, saints, martyrs or other holy persons are named to summon divine aid. Moreover, on behalf of God's 'love' for humanity, all divine interventions made during the history of salvation are recalled; In the name of the Father, the Son, and the Holy Spirit, the evil forces that possess the human being who was created in the image of God are casted out. When the exorcism ritual is considered as a whole, it is a sacramental ritual in which mediation and intercession beliefs of Christianity is the most prominent element in prayers that are read.

Keywords: Catholic Church, Satan, Fallen Angels, Exorcism, Intercession.

Giriş

Bu çalışmanın amacı bir inanç unsuru olarak Hristiyanlığın cinlere bakışını ele alarak ritüel boyutlarıyla cin kovma ayininin günümüzde icra ediliş şeklini tespit etmektir. Bu minvalde özellikle Katolik Kilisesinin resmî ayin kitaplarında cin kovma ayinine dair yer alan yönergeler ve özel dualar incelenecek ve bunlardan bir kısmı ilk defa Türkçeye kazandırılacaktır.

Türkiye’de yapılan akademik çalışmalarda cinlerle ilgili inanışlar pek çok disipline konu olmaktadır. Genellikle tefsir ve hadis anabilim dallarında icra edilen bu tür araştırmalarda cinlerin mahiyetinden (Aydın, 2017), hastalıklar ile ilişkisine (Dölek, 2005; Ateş, 1993) değin pek çok konu tartışılmıştır. Bunlara ilaveten cin inanışını psiko-sosyal boyutlarıyla ele alan nicel çalışmalara da rastlanılmaktadır (Şahin, 2009).

İsa Mesih’in cin kovma vasıtasıyla bazı hastalıkları iyileştirmesine dair İncillerde yer alan anlatıları eleştirel bir bakış açısı ile inceleyen Uygun’un makalesi (2015) bizim çalışmamızın çıkış noktasını oluşturmaktadır. Uygun; epilepsi, akıl hastalığı, körlük, dilsizlik ve sıtma gibi hastalıkların günümüz tıp uygulamaları ile iyileştirilebildiği için bu hastalıkların kadim zamanlardaki gibi cinlerle ilişkilendirilmesine karşıdır ve cin kovma ayinini ‘*tıbbı rağmen*’ devam eden bir pratik’ olarak betimleyerek cin kovma ayinini tıbbi tedavi yöntemleri ile kıyaslamaktadır (Uygun, 2015, s. 786). Şu unutulmamalıdır ki günümüzde cin kovma ayini bütün tıbbi teşhis ve tedaviler tüketildikten sonra icra edilen ve Katolik Kilisesi tarafından bütün usul ve esasları, davranış kodları ve dua metinleri belirlenmiş ayinsel bir uygulamadır. Amacı da hastalıkları iyileştirmek değil, tanrının mabedi olması gereken insan bedenine musallat olmuş kötücül ruhları ait olmadıkları bu kutsal mekândan kovmaktan ibarettir. Dolayısıyla şifa kendiliğinden gelen ikincil bir sonuçtur, ilk etapta talep edilen maksat değildir.

Bu sebeple bizim çalışmamızı farklı kılan husus, bir olgu olarak *şeytan veya cin kovma ayininin* (exorcism) icra ediliş şeklinin ele alınmasıdır. Cevap aranılan sorular şu şekildedir; “Kilise yönergeleri doğrultusunda cin kovma ayini nasıl icra edilmektedir ve hangi metinler okunmaktadır?” Böylece, görünmeyenle mücadele etmek için yapılan uygulamalar ilk el kaynaklarıyla ortaya konulmaya çalışılacaktır.

1. Cin İnanışının Kilise Kaynakları

Hristiyanlığa göre cinlerin kökeni Şeytan ile Melekler arasında yapılan bir savaşa kadar geri gitmektedir. Katolik literatürde İslami anlayışla tam uyumlu olan bir ‘cin’ fikri yoktur, yani ayrı bir bilinç ile ve farklı bir tözden yaratılmış ruhani bir varlık olarak cinlerden kutsal metinde bahsedilmemektedir. Bunun yerine kötülüğün baş gücü olan Şeytan’ın (diğer isimleri; İblis, Lucifer, Ejderha) askeri olmayı seçmiş düşmüş meleklerle verilen isim olan *daemon* olarak bilinen varlıklar vardır. Yani, Katolik öğretiyeye göre meleklerin şahsi iradeleri vardır ve içlerinden bazıları kadim harpte kendi özgür iradeleriyle, Tanrı’yı ve Onun Egemenliğini reddetmişlerdir (CCC, md. 392). Dolayısıyla melekler kendi aralarında iki sınıfa ayrılmaktadır: Düşmüş melekler ve Tanrı’ya biteviye hizmetkâr olan melekler. İnsanlara musallat olan varlıklar da Şeytanın bizzat kendisi ve yardımcısı olan bu düşmüş meleklerdir.

Meleklerin düşmesi, yani işledikleri bu günah literatürde asla bağışlanmayacak bir günah olarak kabul edilmekte ve artık onların pişmanlıklarının fayda etmeyeceği belirtilmektedir. Bu hususta insanların ölümden sonraki pişmanlıkları nasıl fayda vermezse, meleklerin düşüşlerinden sonra pişmanlıklarının da o denli faydasız olduğu iman doktrini olarak belirtilir (CCC, md. 393).

Melekler ile Şeytan arasında çıkan harp ve bu harp sonucunda Şeytanın ve düşmüş meleklerin göklerden kovulup yeryüzünü mesken tutmaları, Kutsal Kitabın Vahiy bölümünde şu şekilde tasvir edilir:

“Gökte savaş oldu. Mikail’le melekleri ejderhayla savaştılar. Ejderha kendi melekleriyle birlikte karşı koydu, ama gücü yetmedi. Bu yüzden gökteki yerlerini yitirdiler.” (Va. 12:7)
“Bunun için, ey gökler ve orada yaşayanlar, sevinin! Vay hâlinize, yer ve deniz! Çünkü İblis zamanının az olduğunu bilerek büyük bir öfkeyle üzerinize indi.” (Va. 12:12)

Şeytan ve ona uyan melekler yeryüzüne kovulduktan sonra öfkeleri ve bitmek bilmeyen hasetleri başlamıştır. Bundan sonra Şeytan yeryüzünde av arayan bir aslan gibi dolanmaya ant içmiştir: *“Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşiyor. Dünyanın her yerindeki kardeşlerinizin de aynı acıları çektiğini bilerek imanda sarsılmadan İblis’e karşı direnin.” (1Pe. 5:8-9).*

Böylece ilahi kaderin planı cereyan ederken, İsa Mesih’in dünyayı teşrifi ile Şeytanın yeryüzünde kurmaya çalıştığı hükümranlılığı sarsılmıştır. *“Günah işleyen, İblis’tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı’nın Oğlu, İblis’in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı.” (1Yu. 3:8).* Özellikle İsa Mesih’in haçta kendini kurban etmesiyle kurtuluş eylemlerinin zirvesi gerçekleşerek bütün insanlık Tanrı’nın Egemenliğine girmiş oldu (Kol. 1:13).

Bundan sonra iyi güçler ile kötü güçlerin mücadelesi ruhanî planda kıyamete kadar devam edecektir (Ef. 6:12-16). İşte bu dünyada kötü güçlerin (bizzat Şeytan’ın kendisinin veya yardımcıları demonların) zaman zaman bazı insanlar üzerinde galip gelmeleri ‘cinlenme / kötücül güçler tarafından egemenliğine girme (possession)’ olarak literatürde geçen durumu ortaya çıkarmaktadır.

Kötücül ruhlar tarafından kişilerin ele geçirilmesine, yani cinlenmeye inanç, Hristiyanlık öncesi döneme kadar geri gitmektedir. Hatta İsa Mesih bazı cinleri kovduğunda Yahudiler bunu Şeytanın gücüyle yaptığını iddia etmişlerdir (Mat. 9:32-34; 12:27). İsa da buna karşılık olarak aynı şeyi kendilerinin hangi güçle yaptığını sorarak cevap vermiştir. Yani Yahudiler tarafından da bu tür uygulamaların yapıldığı bilinmektedir.

Kötü ruhlar tarafından ele geçirilmekle insanda farklı hastalıklar, değişik davranışlar, öfke, sinir nöbeti gibi görünür alametlerin yanı sıra ihanet gibi kötü duyguların yeşermesiyle kalbin günahları tezahür edebilir. Bu minvalde İsa’nın havarilerinden olan Yahuda’nın ona ihanetinde de Şeytanın tesiri olduğu kaydedilmektedir (Yu. 6:71; 13:2).

Bizzat İsa Mesih tarafından cinlerin kovulmasına yönelik İncillerde sayısız örnekler vardır. Bunlardan bazıları sonucunda cinlenen kişiler bir takım hastalıklardan kurtulmuşken, bazılarında da belirli bir mekândaki cinler uzaklaştırılmıştır. İsa daha sonra aynı şekilde havarilerine de cinleri kovma yetkisi vermektedir ve Kilise de böylece aynı yetkiyi paylaşmaktadır (Mat. 10:1).

M. S. 200’lü yıllarda vaftiz ayini ile cin kovma ayini eş değer kabul edilir ve vaftizsizler ile cinlenmişler aynı kefeye konulurdu. Yani bir nevi aslı günahın kirinden temizlenmemiş olmak, insanın sahip olması gereken kutsallığa erişemediği anlamına geldiğinden öncelikle cin kovma ayini yapılarak kişinin üzerindeki kötücül güçlerin etkisi kırılmaya, böylece kişinin hem aslı günahtan arınması hem de şahsî günahlara bir daha düşmemesi sağlanmaya çalışılırdı.

Erken dönem cin çıkarma ayinleri, diyetin düzenlenmesi, temiz kıyafetler giyilmesi, cinsel ilişkiden uzak durulması gibi uzun süreli bir periyotta kişinin takip edilmesi şeklinde yapıldı (Weller, 2013, s. 166). Zamanla bu pratiklere ilaveten kutsal yazılardan mülhem bazı metinler derlendi. Bunlara ek olarak bazı ayinsel hareketler de tesis edildi. Özellikle kişi üzerine haç işareti çıkarmak, kişinin üzerine üfleme veya kişiye dokunmak suretiyle cinlerin kovulması erken dönem Kilise babalarının da sıklıkla bahsettiği uygulamalardandır (Toner, 1909a). Bu gibi dâhili ve harici şahitliklerin doğrutusunda Kilise ilmi halinde cin kovmayla ilgili son kanaat şöyle vaz edilmiştir:

“Kilise, Mesih İsa adına, bir kişinin ya da bir nesnenin Kötünün pençesinden ve egemenliğinden kurtulmasını açıkça ve otoriteyle isterse buna şeytanı ya da cinleri kovma denir. İsa şeytanları kovdu (Mar. 1:25-26), Kilise de şeytanları kovma yetkisi ve görevini İsa’dan aldı (Mar. 3:15; 6:7, 13; 16:17). En basit biçimiyle şeytan kovma ayini Vaftiz töreni sırasında uygulanır. Törenselsel şeytan kovma yani, “büyük şeytan kovma töreni” ise ancak bir papaz tarafından ve episkoposun izni ile yapılabilir. Kilise tarafından bu konuda konulan kurallara harfiyen uyulması zorunludur. Şeytan kovmanın amacı Mesih İsa’nın Kilise’ye verdiği tinsel otoriteyle şeytanları kovmak ya da şeytanın egemenliğinden kurtarmaktır. Özellikle de psikişik durumdaki hastalıklarda durum başkadır, bunların iyileşmesi tıp bilimini ilgilendirir. Şeytan kovma töreni yapmadan önce Şeytanın varlığı mı yoksa bir hastalık mı söz konusudur, bundan emin olmak çok önemlidir (CCC, md. 1673)

Büyük şeytan kovma töreni olarak bilinen ayinin icrasında Kilise kurallarının sıkıca takip edilmesi gerektiği ilmiyal metninde belirtilmektedir. Bu ayini icra edebilecek kişinin sahip olması gereken özellikler ise Kilise Kanunları Kitabında (*Codex Iuris Canonici*) şu şekilde ele alınmaktadır:

“Hiç kimse cinlenmiş (cinin veya şeytanın egemenliğine girmiş kişi) kişi için, yerel yönetimlerden özel ve açık bir izin almadan meşru bir şeytanı ya da cinleri kovma ayini düzenleme yetkisine sahip değildir. (CIC, Canon 1172, §1)”

“Yerel yönetimler bu yetkiyi yalnızca dindar, bilgili, sağduyulu ve namuslu bir yaşam süren rahiplere verebilir. (CIC, Canon 1172, §2)”

Bu iki kanun maddesi, exorcism ayininin Kilise tarafından ne kadar ciddiyetle ele alındığını göstermesi açısından önemlidir. Burada, ayini düzenleyecek kişinin hem dinî anlamda yetkinliğine, hem de yaşayış olarak mümtaz bir kişiliğe sahip olması beklenmektedir. Dolayısıyla exorcism ayini, ilgili duaları bilen herkes tarafından rastgele icra edilemez.

Bununla birlikte kötü ruhların insana musallat olmasını Kilise Tanrı’nın ilahi takdiri ile açıklar. Bu durumda kişilerin hiçbir suçu veya günahı yoktur, hatta İncillerde küçük bir çocuğun bile cinlendiğine dair rivayet (Mat. 17:18) referans gösterilerek İblisin ve diğer demonların insanlar üzerindeki etkilerinin Tanrı izniyle ve sınırlı bir çerçevede gerçekleşeceği belirtilir. Şeytanın ve diğer demonların ne yaparlarsa yapsınlar, Tanrının ezeli planını engelleyemeyecekleri ve onun egemenliğini durduramayacakları itikat metninde şöyle geçer:

“İblis’in gücü yine de sonsuz değildir. O yalnızca bir yaratıktır, gücü katıksız bir ruh olmasından gelmektedir, ama altı üstü bir yaratıktır. Tanrı’nın Egemenliğinin gelmesine engel olamaz. Her ne kadar İblis, dünyada Tanrı’ya ve Mesih İsa’daki Egemenliğine duyduğu nefretle karşı eylem içindeyse de –ve eylemleri- her birey ve toplum için tinsel tabiatı ve hatta dolaysız olarak da fiziksel açıdan çok ciddi zararlara neden oluyorsa da, bu eylem insanlık tarihini ve dünyayı tatlılıkla yöneten İlahi Takdirin izni ile olmaktadır. Şeytani eylem Tanrı tarafından izin verilmesi büyük bir gizdir, “Tanrı her şeyi Kendisini sevenlerin iyiliğine katkısı olsun diye yapar” (Rom. 8:28) (CCC, md. 395)”

İblisi veya diğer kötücül ruhları kovma ayini, kutsallaştırıcı ayin (*sakramental*) olarak kabul edilmektedir. Yedi büyük gizemden, yani sakramentlerden birisi olarak anılmasa bile bu ayin Kilisenin ciddiyetle uyguladığı litürjik bir törendir (CCC, md. 1667 ve devamı).

2. Cin Kovma Ayininin Tarihsel Serencamı

İsa Mesih, cinleri kovma yetkisini sadece havarileri ile (Mat. 10:1) paylaşmakla kalmamış, kendisine iman eden kişilere de aynı müjdeyi (Mar. 16:17) vermiştir. İsa Mesih’in adıyla cinleri kovmak yapılan en temel uygulamalardan. Örneğin, Şehit Justin (*Justin Martyr*, ö. 165 civarı) Hristiyanlığın ilahi menşeli bir din olduğunu iddia etmek için, cinlere İsa Mesih’in adıyla üstün

gelindiği örneğini vermektedir¹. Aynı şekilde Tertullian (ö. 240) (*Apology*, Bölüm 23) ve Origen (ö. 253) (*Contra Celsum*, Kitap VII, Bölüm 4) de din adamı olmayan kişilerin de cinleri kovabildiğinden bahsetmektedir. Bu isimlere ilaveten Kilise tarihçisi Eusebius (ö. 340), Papa Cornelius'un (ö. 252) o zamanlar Roma Kilisesinde kırk iki adet cin kovmaktan sorumlu kişi olduğunu ifade ettiği bir mektubu aktarmaktadır (*Kilise Tarihi*, Kitap VI, Bölüm 43, Paragraf 11). Cin çıkarmaktan sorumlu kişiler Kilise tarafından düzenlenen bir ayin ile bu görev için kutsanmaktadırlar. Tarihi süreçte bu ayinin icra ediliş şekli değişiklik göstermiş olsa da tesis edilen ilk kurallar Dördüncü Kartaca Konsilinde (398) karara bağlanmıştır. Bu konsilde alınan bir karara göre, cin kovmaktan sorumlu kişi kutsanırken eline cin kovma ayininde okunan duaların yer aldığı bir kitap verilmekte “*Bunu al ve ezberle, böylece, vaftizli veya katekūmen fark etmeksizin, cinlenmiş kişilerin üzerine elini koymak suretiyle onlardaki şeytani güçleri kovma gücünü edin*” ifadeleriyle bu kişi kutsanmaktaydı. Bu ayin değişmeksizin günümüz Katolik Kilisesine kadar gelmiştir (Toner, 1909b).

Erken yüzyıllardan beri cin kovma ayini çeşitli şekillerde uygulanmaktaydı. Bu ayinden sorumlu kişilerin din adamı sınıfından olmaları gerekmiyordu (*Apostolic Constitutions*, Kitap VIII, Bölüm 26). Ayin esnasında kutsal su, tuz, yağ gibi maddeler de kullanılmaktaydı. Ayin esnasında okunan metinler ilk defa 1614 yılında ilan edilen resmî dua kitabı *Rituale Romanum* içindeki *De exorcizandis obsessis a daemonio* isimli bölümde toplandı ve 385 yıl boyunca bu metinler aynen kullanıldı. II. Vatikan Konsilinde (1962-1965) pek çok litürjik metnin yeniden gözden geçirilmesine dair kararlar alınmıştı. Bu kararlara binaen, en son olarak exorcism ayininde kullanılan metinler 26 Şubat 1999 tarihinde yeniden ele alındı ve 1614 yılındaki metinlere sadık kalınarak bazı yeni duaların ilavesiyle *De exorcismis et supplicationibus quibusdam* isimli 84 sayfalık Latince bir metin yayınlandı. İlerleyen bölümlerde bu iki metnin genel yapısı hakkında bilgiler verilerek, aralarındaki temel farklar ele alınacak ve içlerinden bazı cin kovma duaları tercüme edilecektir.

3. Günümüzdeki Cin Kovma Ayininin Kuralları ve Metinleri

3.1. 1614 ilâ 1999 Yılları Arasında Kullanılan Metin: *De exorcizandis obsessis a daemoni*

Exorcism ayininin icra ediliş şekli ve bu ayinde okunan duaların derlenmesi işi Trent Konsilinde (1545 - 1563) alınan kararlara kadar geri gitmektedir. Trent Konsili, reform hareketi sonrasının ve Hıristiyanlık tarihinin en önemli konsillerindendir. Bu konsil, Protestanlığı mahkûm etmek ve kilisede reform yapmak üzere toplanmıştır. Yapılan reformların başında da Evharistiya ayinini belli bir standarda kavuşturmak üzere yeni bir ayin kitabının derlenmesi gelmektedir. Papa V. Pius (1566 - 1572), 1570 yılında bu konsil kararını hayata geçirmek amacıyla *Quo Primum* isimli bir belge ile Roma Kilisesinin resmî ayin kitabı olan *Missale Romanum*'u ilan etmiştir. Bu tarihten sonra Kilisede icra edilen bütün ayinlerin yeniden gözden geçirilmeleri ve belirli bir standarda kavuşturmaları işine hız verilmiştir.

Bu gelişmelere paralel olarak sakramentlerde ve diğer kutsallaştırıcı ayinlerde okunan duaların bir araya toplanması da elzem bir husus haline gelmiştir. Katolik Kilisesinde dönemsel veya ihtiyaca binaen icra edilen ayinlere *kutsallaştırıcı ayin* denilmektedir. Vaftiz, evlilik ve son yağlama gibi sakramentler dışında pek çok kutsallaştırıcı ayin vardır. *Cin kovma ayini* de bu ayinlerden birisidir. Kutsallaştırıcı ayinleri bir araya getirmek için ilk adımı atan kişi Papa V. Paul'dur (1605 - 1621). Papa V. Paul, 17 Haziran 1614 yılında *Rituale Romanum* ismiyle bütün bu ayinleri belirli bir formatta bir araya getirerek hem belirli bir standardı sağlamak, hem bu ayinleri yöneten rahiplere kılavuz olmak adına ilk defa resmî bir dua kitabı yayınlamıştır.

Rituale Romanum, tarihi süreçte pek çok papa tarafından yeniden gözden geçirilerek zenginleştirilmiştir. Papa XIV. Benedict (1740 - 1758), 1752 yılında *Rituale Romanum*'un yeniden

¹ Justin Martyr, “*Trypho ile Diyalog*” isimli eserinin 30. Bölümünde şu ifadeleri kullanmaktadır: “..Çünkü biz onu (İsa Mesih'i) Yardımcı ve Kurtarıcı olarak anarız. Onun adının gücünden cinler bile korkar. Bu gün dahi cinler Yahudiye eyaleti valisi Pontius Pilatus zamanında çarmıha gerilen İsa Mesih'in adıyla kovulduğunda, mağlup edilirler.”

baskısını yaparken *Ekler* bölümüne pek çok kutsama duası da eklemiştir. Daha sonra Papa XIII. Leo (1878 - 1903), 1884 yılında dönemin baskı şartlarına uygun olan nihai bir nüsha ilan etmiştir.

1952 yılına gelindiğinde Rahip Philip T. Weller tarafından *Rituale Romanum* üç cilt olarak İngilizceye çevrilmiştir. Bu üç ciltlik serinin amacı Katolik Kilisesinin resmî ayin kitabı *Rituale Romanum*'un tam bir İngilizce çevirisini yapmak ve ayinlerle ilgili bazı girizgâhlar yaparak okuyucuya ön bilgiler vermektir. Weller'in bu kitapları *nihil obstat* ve *imprimatur* mühürlerine sahip eserlerdir, yani Katolik dogmaya muhalif bilgiler ihtiva etmediği ve ayin metinlerini doğru bir şekilde tercüme ettiği Kilisenin yetkili organlarınca onanmıştır. Bu eserler temel Latince ayinlerin yerel dillere çevrilmesine yönelik çalışmaların ilk örneklerinden sayılabilir. "*Roman Ritual: Christian Burial, Exorcism, Reserved Blessing Etc.*" adıyla yayınlanan serinin ikinci kitabı (2013) cin kovma ayinine ilişkin duaların tercüme edildiği eserdir. Bu eserin 2007, 2008 ve 2013 yıllarında yeniden baskıları yapılmıştır, ancak II. Vatikan Konsilinde alınan kararlara uygun olarak 1999 yılında gözden geçirilen cin kovma ayininin yeni icra ediliş düzeni bu eserde yer almamaktadır.

Rituale Romanum (1614) ile Weller'in (2013) eserinin mukayesesi şu şekilde yapılabilir:

- *Rituale Romanum* sadece Latince'dir ve cin kovma ayinine dair dualar bu kitabın 343 – 378 sayfa aralığında yer almaktadır. Weller, buradaki duaların Latince'lerini de kaydederek aynı sırayla birebir İngilizceye çevirmiştir (s. 168 - 229).
- *Rituale Romanum* içinde bazı dualar ve mezmurlar yalnızca ismen zikredilmektedir. Örneğin "Mez. 69 okunacak" şeklinde ibareler görülür (*Rituale Romanum*, 1614, s. 367). Weller mezmurları açık bir şekilde yazmakla beraber, bazı bilinen duaları aynı şekilde kısa ibareler ile geçmiştir.
- Weller'in metni *Rituale Romanum*'a birebir uygunluk göstermektedir. Bununla birlikte Weller, *Rituale Romanum*'da yer almayan bir bölüm eklemiştir. Bu bölüm, 1890 yılında Papa XIII. Leo (1810 - 1903) tarafından ilan edilen "*Exorcismus in satanam et angelos apostaticos*"² başlıklı bir duanın tercümesidir (Duanın yayınlandığı orijinal yer: *Acta Sanctae Sedis*, c. 23, 1890-91, s. 743-746). Bu dua kişilere değil de bir mekâna musallat olan kötü ruhları kovmak için baş melek Mikail'in aracı olarak anıldığı özel bir duadır.

Kilise tarafından kutsallaştırıcı bir ayin olarak kabul edilen cin kovma ritüelinin belli kurallar çerçevesinde icra edilmesi gerekmektedir. Bu kuralları da yine Kilise belirlemiştir. *Rituale Romanum*'da 21 adet maddede bu kurallar detaylı bir şekilde ele alınmaktadır. Bu maddeler şu şekilde özetlenebilir:

Şeytanı veya cinleri kovma ayinini (exorcism) icra edecek kişi seçkin ve yetkin, yaşı ermiş, ibadet ve ahlakı ile örneklik teşkil eden, insanî egolarından arınmış, kendisine değil ama tanrısal güce güvenen dindar, bilgili, sağduyulu ve namuslu bir yaşam süren bir rahip olmalıdır (*Rituale Romanum*, 1614, s. 342-44; Weller, 2013, s. 168, md. 1). İlgili vakaya çok temkinli yaklaşmalı, dikkatli incelemeli ve yanlış bir karar vermemek için olayla ilgisi olabilecek bütün kişi, kurum ve yetkililere danışmalıdır (md. 2). İlgili vakayı hemen cinlenme olayı olarak görmemeli, önce tıbbi diğer durumları değerlendirmelidir. Cinlenme alametleri ise şunlardır: Daha önceden bilmediği yabancı bir dilde konuşup anlamak, gelecekte veya gaipten haberler vermek, kişinin yaşı veya doğal hâli ile orantısız bir güç sergilemek gibi şeylerin tezahür edip etmediği kontrol edilmeli (md. 3). Exorcism esnasında okunan dualardan hangisinin cinlenen kişi üzerinde daha etkili olduğunu dikkatlice kontrol etmeli, böylece o ibareleri daha vurgulu ve sık tekrarlamalı (md. 4). Ayin esnasında kişiye sorulan sorulara kötücül ruhlar cevap verebilir. Böyle bir durumda kötü ruhların rahibi kandırmasına izin vermemeli,

² Şeytan ve Düşmüş Meleklerle Karşı İcra Edilecek Exorcism Ayini

onu kandırmak veya bitap düşürmek için çetrefilli cevaplar verebilecekleri unutulmamalıdır (md. 5). Bazen kötü ruhlar erkenden kaçıp gidebilir. Tam bir kurtuluşun olduğuna iyice kanaat getirilmelidir (md. 6). Bazen kötü ruhlar exorcism ayininin uygulanmaması için hastayı uyutabilir, ona hayali şeyler gösterip uysallaştırabilir veya yaşadığı şeylerin psikolojik olduğunu düşünmesini sağlayabilir. Bu yüzden rahibin exorcism yapmasına gerek olmadığı kanaatini uyandırmaya çalışabilirler. Rahip, bu hususta da temkinli olmalıdır (md. 7). Bazen kişinin içine giren kötü ruhlar, ona gaipten haberler verdiğini iddia ederek örneğin gizli bir cinayeti bildirebilirler. Bu gibi durumlarda o kişiden bazı yasak eylemler (büyücülük, ruh çağırma, ölümlerle konuşmaya çalışma gibi) yapmasını isteyebilirler. Böyle durumlarda yetkili kurumlar ve Kilise haricinde hiçbir kişiyle görüşülmemelidir (md. 8). Bazen, cinlenen kişinin içindeki kötü ruhlar kaçmış gibi yapabilir. Hatta evharistiya almasına bile izin verebilirler. Kötücül ruhların tam olarak çıktıklarından emin olmak gerekir (md. 9). Dua ve oruç dışında çıkmayan cinler vardır, bu yüzden hem hasta hem rahip hem de etrafındakiler aynı şekilde ibadet etmeli ve oruç tutmalıdır (md. 10). Exorcism kutsal bir mekânda veya kilisede kalabalıktan uzak yapılmalıdır (md. 11). Cinlenen kişinin beden sağlığı yerindeyse, oruç tutmalı, tanrının yardımını istemeli, evharistiya almalı. Yaşadığı bu sıkıntıya sabretmeli, sağlam bir inanca sahip olmalıdır (md. 12). Kişinin elinde veya görüş açısından haç olmalı, azizlerin yadigârları varsa göğse ve başına sürülmeli. Kutsal nesneler asla muhafazalarından çıkarılmamalı, kötü ruhlarla temas ederek kirlenmelerine izin verilmemelidir. Evharistiya düzenlenecekse, ekmek asla cinlenen kişinin bedenine temas ettirilmemelidir, yoksa bütün kutsallığını yitirir (md. 13). Cinlenen kişiye doğrultulan sorular meraktan ileri gelen gereksiz sorular olmamalı, konudan sapılmamalıdır. Ayin ile ilgili olmayan hususlara girmemelidir. Cinlenen kişinin kendisini bir melek, iyi bir insan, bir aziz ruhu gibi tanıtmamasına kanılmamalıdır (md. 14). Sorulabilecek sorular şunlardır: Hasta içindeki ruhların sayısı ve isimleri, ne zaman hastaya musallat oldukları, neden musallat oldukları gibi tamamen ayin ile ilgili sorular seçilmelidir. Kötü ruhun ele geçirdiği kişinin mimiklerine aldırış etmemeli, odada bulunan diğer kişiler onunla konuşmamalı yalnızca tanrıya dua etmelidirler (md. 15). Rahip exorcism dualarını buyurgan bir edayla, ciddi bir ses tonuyla ve özgüvenli, tevazulu ve şevkle okumalıdır. Eğer kötü ruhun aşırı kızgınlığını görürse, daha baskın ve tehditkâr olmalıdır. Eğer bu esnada hastanın herhangi bir yerinin şiştiği, ağrıdığı veya acıdığı görülürse, oraya haç bastırılmalı ve kutsal su dökülmelidir (md. 16). Kötü ruhun en çok etkilendiği kelimeleri daha şiddetli ve güçlü söylemeli. Tehditkâr bir şekilde onu kişinin bedeninden kovmalı ve gerekirse bu ayin 2, 3, 4 saat veya daha fazla sürse de galibiyet elde edilene kadar devam edilmelidir (md. 17). Cinlenen kişiye herhangi bir ilaç verilmemeli bu karar doktorlara bırakılmalıdır (md. 18). Cinlenen kişi eğer kadınsa, yakın akrabaları rahibe yardımcı olmalı. Ayin esnasında cinlenen kadından sudur eden kelimeler, sözler, davranışlar, rahipte şeytani duygular uyandırmamasına özellikle önem verilmelidir (md. 19). Kutsal yazıtlardan metinler okunmalıdır. Rahip, kendine veya bir başkasına ait cümleler söylememelidir. Rahip, kötü ruhun o bedene hangi vasıtayla girdiğini ona söylemesini emretmeli ve eğer bu şey bir muska veya ziynet eşyası gibi bir şey ise onu yakmalı, ağızdan alınan bir şey ise hastayı kusturmalıdır (md. 20). Cinlenen kişi kurtarıldığında, tekrar günaha düşmemesi için uyarılmalı, şeytani ruhların geri gelmesine fırsat tanınmamalıdır. Yoksa önceki hâlden daha kötü bir duruma düşebilir (md. 21).

Yukarıda özetlemeye çalıştığımız maddelerde de görüleceği üzere rahibin davranışları, karşılaşabileceği durumlar, dikkat etmesi gereken hususlar ayrı ayrı belirtilerek konu bütün ciddiyetiyle ele alınmıştır. Özellikle kişiye musallat olan kötücül ruhların kandırmacalarına kanılmamasına dair sıkı tedbirler birkaç kere vurgulanmaktadır. Bu ayini icra eden rahibin iç dünyasını bozucu her türlü etkenden korunması da önemle vurgulanan hususlardandır. Özellikle kadın hastalardan sudur edecek davranışların şehvi hususlarda rahipleri etkilememesi ayrı bir bahiste ele alınmıştır.

Dikkat çeken bir diğer husus, kötücül ruhları kovmak için icra edilen ayinde okunan dualarda, rahiplerin kutsal yazılardan derlenen metinlerin dışına çıkmamalarının emredilmesidir. Resmî ayin kitabında exorcism ayini beş kısımda ele alınmaktadır. Birinci kısım, ayine giriş babı olarak

adlandırılabilir. Burada bazı giriş duaları ve şefaata talepleri yapılır. İkinci kısımda rahip buyurgan bir edayla cine bazı soruları cevaplamasını ve etraftaki hiç kimseye zarar vermemesini emreder. Üçüncü kısımda rahip İncil'den bazı pasajlar okur. Dördüncü kısım ayinin temel çekirdeğini oluşturmaktadır ve burada birbirinden farklı üç adet cin kovma duası, iki adet dua, bazı zikirler, Athanasius'un İman Bildirgesi ve on adet mezmur okunmaktadır. Ayinin son kısmı olan beşinci kısımda ise cin kovulduktan sonra yapılan kurtuluş duaları yer almaktadır. Cinlenen kişiler için icra edilen cin kovma ayininde okunan dualar Tablo 1'de gösterilmiştir.

Tablo 1. 1614 Tarihli Cin Kovma Ayininin İcra Ediliş Şekli ve Okunan Dualar

1. Kısım	2. Kısım	3. Kısım	4. Kısım	5. Kısım
Azizlere Yakarış ³ 53. Mezmur Tedvini Dua 1	Kötü ruha emir!	Yu. 1:1-14 Mar. 16:15-18 Luk. 10:17-20 Luk. 11:14-22 Tedvini Dua 2	Cin Kovma Duası 1 Tedvini Dua 3 Cin Kovma Duası 2 Tedvini Dua 4 Cin Kovma Duası 3 Bazı Zikirler ⁴ Athanasius'un İman Bildirgesi ⁵ 90. Mezmur 67. Mezmur 69. Mezmur 117. Mezmur 34. Mezmur 30. Mezmur 21. Mezmur 3. Mezmur 10. Mezmur 12. Mezmur	Cinlerin kovulmasından sonraki şükran duası

Genel olarak cinlenen⁶ kişiler için yapılan bu ayine ilaveten resmî ayin kitabında, kötücül güçler tarafından musallat olunan bazı mekânları (ev, mahalle, şehir vs.) arındırma ayininden de bahsedilmektedir. Bu ayinde ise farklı olarak Baş Melek Aziz Mikail'e yazılan özel bir şefaata talebini ihtiva eden bir dua kullanılır. Bunun amacı da ezelde göklerde cereyan eden savaşı kazanan Mikail'den yardım isteyerek belirli bir bölgenin arındırılmasını sağlamaktır.

Tablo 1'de de görüldüğü üzere cinlenen kişiden o habis varlığı kovmak için icra edilen ayinde genellikle kilise tarafından tedvin edilen dualar kullanılmaktadır. Bunlardan *Azizlere Yakarış*, şefaata talebi niteliğinde olan uzunca bir duadır. Bu dua içinde neredeyse kutsal bütün kişiler ismen anılarak onların yardımlarına iltica edilir. Bundan başka Kilise tarafından tedvin edilmiş beş adet dua çeşitli

³ Azizlere Yakarış (*Litany of Saints*), Roma Katolik Kilisesinin Ayin Usullerinin belirlendiği resmî ibadet kitabı Roman Gradual içerisinde nihai şekli 1974 yılında belirlenmiş uzunca bir duadır. Bu dua; başta Meryem Ana olmak üzere, büyük meleklerin, İbrahim ve Musa gibi diğer büyük peygamberlerin, Petrus, Pavlus gibi havarilerin, Şehitlerin, Piskoposların ve bütün dindar insanların şefaataçı kılındığı özel bir rahmet duasıdır. Tam anlamıyla bir şefaata yakarışıdır. Dolayısıyla cin kovma gibi manevi anlamda sarsıcı bir ayinde güçlü bir silah olarak kabul edilir.

⁴ *Göklerdeki Babamız, Selam Sana Ey Meryem, Credo, Magnificat, Benedictus, Gloria in Excelsis Deo* gibi zikirlerin okunması tavsiye edilir. Bu zikirler her Hristiyan'ın ezberlediği, her hafta kiliselerde okunan sabit dualardandır. 1999 yılında ayin metninde yapılan temel eklemeler bu kısma yapılmıştır. 1614 yılındaki metinde bu zikirler ismen belirtilmekteyken, 1999 yılındaki metinde bu zikirler tam metinleriyle açık bir şekilde yer almakta ve rahibin yapacağı bazı dualarla birlikte yazılmaktadır.

⁵ *Athanasius'un İnanç Bildirgesi* olarak da bilinen bu metin M.S. 298 – 373 yıllarında yaşamış, İskender Başpiskoposluğu yapmış Athanasius tarafından kaleme alındığı iddia edilen bu metin, özellikle İsa Mesih'in tanrısal doğasını vurgulayarak, Teslis inancını güçlü bir şekilde savunmaktadır. Bu açıları dönemin Ariusçu fikirlerine reddiye amacı güttüğü bilinmektedir. Metnin İngilizcesine için bkz: <https://www.theopedia.com/athanasian-creed> (Son Erişim: 18.10.2019)

⁶ Kastettiğimiz şey, kötücül ruhların egemenliğine girmiş (possessed) kişilerdir. Yoksa Hristiyanlıktaki cinlerin *demon* olarak bilinen varlıklara tekabül ettiğini daha önce belirtmiştik. Daha anlaşılır başka bir kavram tesis edilemediğin 'cinlenmek' tabiri kullanılmıştır.

bölümlerde okunarak kişi rahatlatılmaya çalışılır. Bu metinlerden elbette en önemlisi *kötü ruha emir* olarak bilinen metin vasıtasıyla rahip ile kötü ruh arasında iletişimi başlatan cümlelerdir. Bundan başka üç farklı *Cin Kovma Duası* ayının en temel metinlerini teşkil etmektedir. Biz burada Kilise tarafından belirlenen *kötü ruha emir* nidalarını ve cin kovma dualarından bir tanesini Latince'den tercüme ederek analiz edeceğiz. Böylece Kilisenin kullandığı bu metinlere kaynaklık eden zihin dünyasını ve inanç haritasını çıkarmaya çalışacağız.

Praecipiat:

Praeipio tibi, quicumque es, spiritus immunde, et omnibus sociis tuis hunc Dei famulum (hanc Dei famulam) obsidentibus: ut per mysteria incarnationis, passionis, resurrectionis, et ascensionis Domini nostri Jesu Christi, per missionem Spiritus Sancti, et per adventum ejusdem Deomini nostri ad iudicium, dicas mihi nomen tuum, diem, et horam exitus tui, cum aliquo signo: et ut mihi Dei ministro licet indigno, prorsus in omnibus obedias: neque hanc creaturam Dei, vel circumstantes, aut eorum bono ullo modo offendas.

(Weller, 2013, s. 178; "*Rituale Romanum*," 1614, s. 347)

(Rahip buyurgan bir edayla) Emrederek:

Sana emrediyorum! Ey pis ruh, her kimsen, beraberindeki diğer bütün ruhlarla birlikte; Rabbimiz İsa Mesih'in Enkarnasyonu, Çilesi, Dirilişi ve Yükselişi; Kutsal Ruhun aramıza inşi ve zamanın sonunda Rabbimiz Mesih İsa'nın son yargılama günü için yeniden aramıza gelişi namına! Bir işaret ile veya başka bir şekilde, bana adını ve musallat olduğun bu er kulu (kadın kulu) terk edeceğin günü ve saati söyleyeceksin! Ayrıca sana emrediyorum! Her ne kadar değersiz olsam da, Tanrının bir hizmetkârı olan bana, harfiyen itaat edecek ve ne bu Tanrının yarattığı kula, ne de yanında duranlara, ne de onların sahip olduğu herhangi bir şeye zarar vereceksin!

Yukarıdaki emir nidaları cin kovma ayının ikinci kısmında yapılan ve rahip ile cinlenen kişi arasında iletişimi başlatan metindir. Metinde de görüleceği üzere cinlenen kişi içinde birden fazla cin olabileceği kabulü ile ayine başlanarak kişiye musallat olan bu kötü ruh veya ruhların isimleri ve ne zaman bu bedeni terk edecekleri sorulmaktadır. Bir kişiye birden fazla cinin musallat olabileceği İncillerde aktarılan bir bilgidir. İsa Mesih, bir seferinde bir kişi içinden yaklaşık iki bin kadar cin kovmuştur (Mat. 5:1-20). Yine yukarıdaki metinde cin(ler)e rahibe itaat etmesi emredilirken güç alınan hususlar da Katolik dogmaların şümülünü özetler niteliktedir. İsa Mesih'in Enkarnasyonu, Çilesi, Dirilişi, Yükselişi, Pentakost ve İkinci Gelişi namına cinin itaat etmesi ve kimseye zarar vermemesi emredilmektedir. Bu aşamalar Hristiyan itikadının en temel noktaları olup, İncillerin tamamının özeti konumundadır. Dolayısıyla yalın bir şekilde 'Baba-Oğul-Kutsal Ruh adına' şeklinde bir kullanım yerine, İsa Mesih'in dünyevi hayatının bütün temel aşamalarındaki gizemler tek tek ifade edilerek bu inançlardan güç alınmaya çalışılmaktadır. Zaten metnin sonunda rahip kendi acizliğini ve değersizliğini ifade ederek asıl gücün tanrıdan kaynaklandığı belirtir. Bu metnin cin kovma ayini kurallarının 1, 15 ve 20. maddelerine uygun olarak hazırlandığı görülmektedir.

Ayin başlangıcında okunan bu metin ile tesis edilen iletişim kanalından sonra cinin veya cinlerin musallat olduğu bedeni terk etmeleri için okunan dualara sıra gelmektedir. Kilise tarafından birbirinden farklı beş adet Cin Kovma Duası tedvin edilmiştir. Bunların üç tanesi kişilerin içindeki cinleri kovmak için kullanılır. İki tanesi de mekânların (evler, binalar, şehirler vs.) içindeki cinleri kovmak için kullanılmaktadır.

Kişinin içindeki cinleri kovmak için kullanılan kovma duaları genellikle İsa Mesih'e övgü ile başlayarak, onun kurtuluş tarihindeki izleri hatırlatılır. Örneğin, İbrahim'e inen kuzu, Firavun'un boğulması, İsa'nın Çarmıhta gerilmesi gibi kurtuluş tarihindeki tanrının belirgin izleri, Şeytana karşı kadim zamanlardan beri devam eden savaşta hamleleri gibi yorumlanır. Yani Şeytan bu kurtuluş tarihinde hep ayartıcı, düşman, lanetli bir yaratık olarak konumlandırılır. Cin kovma dualarında kullanılan ibarelerde de hemen her zaman aslında Şeytanın muhatap alındığı görülmektedir. Bunun bir

temel sebebi de Yuhanna İncilinde bahsi geçen göksel savaşta baş düşman olarak şeytanın oynadığı roldür. Aşağıdaki cin kovma duası buna bir örnek olarak verilebilir:

Aşağıdaki cin kovma duasında da görüleceği üzere Şeytan ve onun yardımcılara seslenilerek, tanrının ezelde verdiği sürgün kararı hatırlatılmakta ve yine aynı şekilde musallat olduğu bedeni terk etmesi emredilmektedir. Daha sonra özel olarak Şeytan muhatap alınarak Kutsal Kitapta ona atfedilen sıfatlar sıralanıp İsa Mesih'in her daim onu alt ettiği hatırlatılmaktadır. Özellikle İshak'a inen kurbanlığın da bizzat İsa Mesih'in iradesi ve dahli ile gerçekleştiğinin belirtilmesi, Kilisenin kutsal tarihe bakış açısını yansıtmayı bakımından önemli bir detaydır. Buna göre, Tanrının kadim zamanlardan beri yaptığı her iş esasında İsa Mesih'in çarmıha gerilmesine kadarki süreci hazırlamak içindir. Böylece insanlık ile tanrı arasında kopan bağ, çarmıhta kendini feda eden Tanrı Kuzusu İsa Mesih sayesinde yeniden kurulmaktadır.

Exorcismus

Exorcizo, te, immundissime spiritus, omni incursio adversarii, omne phantasma, omnis legio, in nomine Domini nostri Jesu + Christi eradicare, et effugare ab hoc plasmate Dei. Ipse tibi imperat, qui te de supernis caelorum in inferiora terrae demergi praecepit. Ipse tibi imperat, qui mari, ventis, et tempestatibus imperavit. Audi ergo, et time, satana, inimice fidei, hostis generis humani, mortis adductor, vitae raptor, justitiae declinator, malorum radix, fomes vitiorum, seductor hominum, proditor gentium, incitator invidiae, origo avaritiae, causa discordiae, excitator dolorum: quid stas, et resistis, cum scias, Christum Dominum vias tuas perdere? Illum metue, qui in Isaac immolatus est, in Joseph venundatus, in agno occisus, in homine crucifixus, deinde inferni triumphator fuit. *Sequentes cruces fiant in fronte obsessi.* Recede ergo in nomine Pa+tris, et Fi+lii, et Spiritus + Sancti: da locum Spiritui Sancto, per hoc signum sanctae + Crucis Jesu Christi Domini nostri: Qui cum Patre et eodem Spiritu Sancto vivit et regnat Deus, per omnia saecula saeculorum. Amen.

(Weller, 2013, s. 184; "Rituale Romanum," 1614, ss. 184-185)

Cin Kovma Duası

Seni kovuyorum, ey pis ruh, seninle birlikte en ufak bir şekilde haddini aşan aşağılık düşmanları, bütün aldatici silüetleri ve şeytani tümenlerin hepsini, Rabbimiz Mesih + İsa adına kovuyorum! Tanrının yarattığı bu kuldan çık ve yok ol. Çünkü bizzat Tanrı sana emrediyor, öyle ki O seni cennetten sürüp yerin en derin çukuruna göndermişti. Çünkü bizzat Tanrı sana emrediyor, öyle ki O denizlere, rüzgârlara ve fırtınalara emredendir. Öyleyse, dinle, ey İblis ve titre; ey din düşmanı, ey bütün insanlığın düşmanı, ölüm getiren, yaşam hırsızı, adaleti yok eden, kötülüğün kökü, ahlaksızlığın çırası, insanlığı ayartan, ulusların düşmanı, kıskançlığı kışkırtan, açgözlülüğün pınarı, ihtilafın membaı, hüznü körükleyen: Rabbimiz Mesih İsa'nın senin bütün yollarını boşa çıkaracağını bildiğin hâlde neden hâlâ direniyorsun? Bir tek ondan korkarsın ki o İshak içindeki kurbanlıktı ki o Yusuf içindeki satılan kişiydi ki o kesilen kuzu, haça gerilen insan ve sonunda cehenneme galip gelen kişiydi! *Az sonraki haçlar cinlenen kişinin alnı üzerine yapılacaktır.*⁷ Öyleyse, Ba+ba ve Oğ+ul, ve Kutsal + Ruh adına uzaklaş! Bu kişinin içinde, Kutsal Ruha Rabbimiz Mesih İsa'nın kutsal+haçı adına yer aç! Çünkü O; Baba ve Kutsal Ruh ile birlikte aynı şekilde sonsuza değin yaşayan ve yöneten Tanrıdır.

Yine bu metinde kötülüklerin ve günahların bütün veçhesini yansıtan Şeytanın sıfatlarının Kilise tarafından çok net bir biçimde belirtildiği görülmektedir. Bu sıfatların hepsi Kutsal Kitaptan mülhemdir. Örneğin Şeytana 'ölüm getiren / mortis adductor' şeklinde hitap edilmesi, aslî günah ile birlikte ölümün dünyaya girmesi inancına atıftır (Yar. 3:19; 1Ko 15:21-22). Benzer şekilde *ulusların*

⁷ Dua metninde de bu ibare kırmızı renkle yazılmıştır. Ara cümle olarak konulan ve bir takım davranış kodlarının belirtildiği bu gibi ibarelere *rubric* denilmektedir. Bu yönergeler dua metninin bir parçası olmamakla birlikte haç çıkarma, eğilme, kutsal su serpme gibi eylemlerin ne zaman ve nasıl yapılacağını yönetmek için kullanılmaktadır.

düşmanı, kıskançlığı kıskırtan, ihtilafın menbaı gibi sıfatlar da Şeytanın, insanları birbirine düşüren tabiatını vurgulamak için seçilen sıfatlardır.

Cin kovma duasının en önemli bölümlerinden birisi de son kısımdaki ibarelerdir. Burada kişinin içindeki cinlerin çıkmaları emredilerek kişide Kutsal Ruha yer açılması istenmektedir. Kutsal Ruhun insanların içinde yer alan ruhani bir güç olarak onların akıl sağlığını ve davranışlarını koruyan bir kalkan gibi görülmesi de Kutsal Kitaba uygun bir anlayıştır. Çünkü Kutsal Ruh, *yardımcı* (Yu. 15:26) ve *aracı* (Rom. 8:26) olarak görülerek, özellikle tanrısal bazı hediyelerin (1Ko 12:4-11) de kaynağı olarak kabul edilir. Dolayısıyla Kutsal Ruhun koruması zayıfladığında veya kalktığında bedeni kötücül ruhlar ele geçirmektedir.

Kötücül ruhların yalnızca kişilere değil mekânlara da musallat olabileceğine inanılır. Bu minvalde mekânlara musallat olan varlıkları kovmak düzenlenen ayinde Kilise tarafından belirlenen başka özel dualar okunmaktadır. Bu dualar Tablo 2’de belirtilmiştir.

Tablo 2. Şeytan veya Düşmüş Meleklerden Bir Yeri Arındırmak İçin Okunan Dualar

Başmelek Aziz Mikail’e Dua
Cin Kovma Duası 4
67. Mezmur
Cin Kovma Duası 5
Tedvini Dua 6

Mekânlara musallat olan Şeytanı veya cinleri (düşmüş melekleri) kovmak için tedvin edilen dualardan en dikkat çekici olanı Mikail’in anılarak onun şefaati ve yardımının istendiği duadır. Bu dua şöyledir:

Ad S. Michaelm Archangelum Precatio

Princeps glorissime caelestis militae, sancte Michael Archangele, defende nos in praelio adversus principes et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae, in caelestibus. Veni in auxilium hominum; quos Deus ad imaginem similitudinis suae fecit, et a tyrannide diaboli emit pretio magno. Te custodem et patronem sancta veneratur Ecclesia; tibi tradidit Dominus animas redemptorum in superna felicitate locandas. Deprecare Deum pacis, ut conterat satanam sub pedibus nostris, ne ultra valeat captivos tenere homines, et Ecclesiae nocere. Offer nostras preces in conspectu Altissimi, ut cito anticipent nos misericordiae Domini, et apprehendas draconem, serpentem antiquum, qui est diabolus et satanas, et ligatum mittas in abyssum, ut non seducat amplius gentes.

(Weller, 2013, s. 224)

Baş Melek Aziz Mikail’e Dua

Ey göklerin ordusunun şanlı prensi, kutsal baş melek Mikail, bu dünyanın karanlığının yöneticileri, güçleri ve prenslerine karşı gerçekleştirdiğimiz bu savaşta bizi koru. Tanrının kendi suretinde yarattığı ve şeytanın hükümdarlığından büyük bir meblağ ile satın aldığı insanlığın yardımına koş. Kilise seni koruyucusu ve hamisi olarak kabul ederek övmektedir; Tanrı, bağışlanmış ruhların göksel mutluluğa eriştirilme görevini sana tevdi etmiştir. Barış Tanrısına bizim için aracılık et ki böylece O bizim ayağımızın altında Şeytanı ezsin, artık insanlığı boyunduruğuna alma gücü kalmasın ve Kiliseye zarar veremesin. Dualarımızı Yüceliğin huzurunda arz et, böylece Tanrının rahmeti üzerimize daha hızlı bir şekilde yağsın ve ejderha zapt edilsin, düşmüş meleklerin (cinlerin) ve şeytanın ta kendisi olan o kadim yılan bağlanarak cehenneme atılsın, böylece o bir daha asla insanı baştan çıkarmasın.

Bu duada doğrudan baş melek Mikail’in muhatap alınmasının sebebi, Şeytan ve ordusu ile meleklerin mücadelesinde Mikail’in üstlendiği görevdendir (Va. 12:12). Tanrısal yardımı celp etmek için zikredilen hususların başında ise insanın tanrının suretinde yaratılması gelmektedir. Yine benzer şekilde günahın zincirlerinden kurtulmak için ödenen kefaretin büyüklüğü, yani İsa Mesih’in insanlık için kendini feda etmesi, insanlığın tanrının gözündeki değerini vurgulamak için ifade edilen

hususlardandır. Daha sonra Mikail'den Barış Tanrısı ve Yüceliğin huzurunda aracılık etmesi istenmektedir. Barış Tanrısından kasıt İsa Mesih'tir (Yşa. 9:6-7; Ef. 2:14-16). Yücelikten kasıt ise Baba'dır.

Görülebileceği üzere bu gibi şefaath içeren dualarla cin kovma ayini icra edilmektedir. Bu nedenle cin kovma ayinlerinin temelinde tevessül inancı ile ilgili olduğu söylenebilir. Zira kullanılan metinlerde hem doğrudan meleklerin, azizlerin ve diğer kutsal kişilerin isimleri zikredilmektedir, hem de tanrının insanlığa duyduğu sevgi için gerçekleştirdiği kurtuluş tarihindeki müdahaleleri hatırlatılmaktadır.

3.2. 1999 Tarihinden Sonra Kullanıma Giren Metin: *De exorcismis et supplicationibus quibusdam* (DESQ)

22 Kasım 1998 tarihinde kardinal Medina Estévez tarafından yeni bir cin kovma ayini metni duyuruldu ve Latince ilk metin 26 Ocak 1999 tarihinde *De exorcismis et supplicationibus quibusdam*⁸ (bundan sonra DESQ denilecektir) ismiyle ilan edildi. Daha sonra bu metnin bazı baskı hataları yeniden gözden geçirildi ve 2004 yılında 'düzeltilmiş' baskısı yayımlandı. 2005 tarihinde yeni bir baskısı yapıldı ve günümüzde Kilisenin cin kovma ayininde kullandığı duaları içeren metin olarak kabul edildi. Bu metnin yapısı Tablo 3'te ele alınmıştır.

Tablo 3. 1999 Tarihli (DESQ) Cin Kovma Ayininin İcra Ediliş Şekli ve Okunan Dualar

Giriş	Bölüm I Büyük şeytan kovma töreni	Bölüm II Ayin esnasında kullanılabilecek alternatif dualar	Ekler
İlan Kararı Mukaddime İzahat (md. 1 ilâ 38)	Ayine başlangıç duaları (md. 39 ilâ 45) Azizlere Yakarış duası (md. 46 ilâ 48) Mezmun Okumaları (md. 49 ve 50) [90. Mezmun] İncil Okumaları (md. 51 ve 52) [Yu. 1:1-14] Rahibin elini kişinin üzerine koyarak dua etmesi (md. 53) İman ikrarı ve vaftiz yeminleri (md. 54 ilâ 56) <i>Ey Göklerdeki Babamız</i> duası (md. 57) Haçın gösterilmesi ile Şeytanı kovma (md. 58) Üfleyerek cin kovma (md. 59) Cini Tanrıya dua ederek kovma (md. 61) Cini emir nidaları ile kovma (md. 62) Cinlerin kovulmasından sonraki şükran duaları (md. 63 ve 64) Ayini sonlandırış duaları (md. 65 ve 66)	Mezmurlar (md. 67 ilâ 75) - 3. Mezmur - 10. Mezmur - 12. Mezmur - 21. Mezmur - 30. Mezmur - 34. Mezmur - 53. Mezmur - 67. Mezmur - 69. Mezmur İnciller (md. 76 ilâ 80) - Mat. 4:1-11 - Mar. 16:15-18 - Mar. 1:21-28 - Luk. 10:17-20 - Luk. 11:14-23 Cini Tanrıya dua ederek kovmak için alternatif dualar (md. 81 ve 83) Cini emir nidaları ile kovmak için alternatif dualar (md. 82 ve 84)	I. Özel İhtiyaç Halinde Kilisede Yapılabilecek Dualar II. Özel İhtiyaç Halinde Yapılacak Kişisel Dualar

Cin kovma ayininin Kilise kaynaklarından bahsettiğimiz bölümde Kilise Kanunları Kitabından (*Codex Iuris Canonici*) 1172 no'lu kanunu aktarmıştık. Bu madde, yerel yönetimlerin yetkisi olmaksızın cin kovma ayininin düzenlenemeyeceğini ve bu ayini yalnızca Kilisenin yetkili

⁸ Exorcism ve Belli Yakarış Dualarına Dair

organlarınca seçilen dini ve ahlaki yaşantısıyla mümeyyiz bir rahibin gerçekleştirebileceğini kanunlaştırmaktadır. Bu kanun metninin yayımlandığı tarih 1983'tür. Bu kanunla birlikte, daha önce din adamı olmayan kişilerin de cin kovma ayini düzenleyebileceğine yönelik izin kaldırılmıştır. Kilise'nin exorcism ayinini yeniden gözden geçireceğine dair ilk işaret bu kanun maddesi ile atılmıştır denilebilir.

DESQ metni, *İlan Kararı* ve kısa bir *Mukaddimenin* ardından iyi ile kötü mücadelesinin teolojik temellerinin atıldığı 38 maddelik bir *İzahat* ile başlamaktadır. Burada, yaratılış sürecinden İsa Mesih'in çarmıhta kendini feda ettiği ana kadar teolojik boyutlarıyla Şeytan ve düşmüş melekler konu edilerek, İsa Mesih'in cinler üzerindeki galibiyeti ve gücünü havarileri ile paylaştığı ayetler hatırlatılarak cin kovma uygulamalarının kadim zamanlardan beri Kilisenin uyguladığı bir pratik olduğu ifade edilir. 13. madde ve devamında cin kovma ayinini icra edecek rahipte aranması gereken niteliklerden ve ilgili durumun gerçekten bir cinlenme durumu olup olmadığının tespit edilmesi için yapılması gerekenlerden bahsedilmektedir. Burada özellikle tıbbî bir durum ile cinlenmenin karıştırmaması sıkıca tembihlenerek doktor muayenesinin gerekliliğinin altı çizilir (md. 14). Ayrıca büyülediklerine inanan kişilerin manevi yardım taleplerine karşılık verilmesi salık verilmekle beraber bu durum için cin kovma ayini düzenlenmemesi gerektiği belirtilir (md. 15). Buna benzer uyarılar 1614 tarihli metinde de yer almaktadır. Farklı olarak bu metinde cin kovma ayini öncesinde, esnasında ve sonrasında medya iletişim kanallarının her biçiminden uzak durulması ve bu ayinin mahrem bir şekilde gerçekleştirilmesi uyarısı yer alır (md. 19). Yine ilk defa, bu ayinde kullanılan metinlerin yerel dillere tercüme edilmesi (md. 37a) izni Piskoposlar Konferansına tevdi edilmiştir.

1999 tarihinde güncellenen ayinde kullanılan metinler incelendiğinde bunların 1614'ten beri kullanımda olan metinlerden kısmen farklılık arz ettiği görülmektedir. Tablo 4'te her iki ayinde kullanılan metinler mukayese edilerek benzerlikleri ve farklılıkları gösterilmiştir.

Tablo 4'te görüleceği üzere *Rituale Romanum* 1614 ile *DESQ* 1999 arasındaki temel benzerlikler okunan Kutsal Kitap bölümleridir. Her iki metinde de aynı mezmurların ve İncil bölümlerinin okunması salık verilir. *Rituale Romanum*'da okunması gereken mezmurlar ve İncil bölümleri cin kovma ayininin içinde zikredilmekteyken, *DESQ* metninde yalnızca 90. Mezmur ve Yu.1:1-14 ayetleri ayinin temel parçasından sayılmış, diğer mezmurlar ve İncil ayetleri '*alternatif dualar*' bölümünde yer almıştır. Bu minvalde *DESQ*, iki farklı İncil ayeti ilavesi (Mat. 4:1-11 ve Mar. 1:21-28) ve 117. Mezmurun çıkarılmasıyla 1614 metnine yeni bir farklılık getirmiştir.

DESQ metnini belirgin olarak farklı kılan husus, cin kovma ayinini bir bütün olarak ele alması ve rahibin ilk andan son ana kadar okuyacağı metinleri, davranış biçimini, jest ve mimiklerini açık bir şekilde yönlendirmesidir. Yani, bir sakrament icra ediliyormuş gibi giriş, gelişme, alternatif dualar ve sonuç bölümlerinin hepsi bir düzen içerisinde belirli bir örgüyle verilmektedir.

DESQ metninde yer almayan bir diğer husus da Athanasius İman Bildirgesidir. M.S. 298 – 373 yıllarında yaşamış, İskender Başpiskoposluğu yapmış Athanasius tarafından kaleme alınan ve özellikle Teslis inancını güçlü bir şekilde savunan bu metin yerine *DESQ* içerisinde İznik İman Açıklaması ve Havarilerin İman Açıklaması olarak bilinen iman ikrarları yer almaktadır. Athanasius İman Bildirgesinin çıkartılmasının temel sebebi bunun yerine koyulan Vaftiz yeminleri olabilir. Zira bu yeminlerde rahibin “Yeri ve göğü yaradan her şeye kadir Tanrı Baba'ya inanıyor musun?” (*DESQ* 1999, md. 56) gibi sorularına “İnanıyorum” şeklinde tek cümlelik cevaplar verilir.

DESQ metnindeki ayine başlangıç dualarının hacim olarak fazla olmasının sebebi (md. 39 - 45) ayin esnasında kullanılacak suyun kutsanması için yapılacak duaların dâhil edilmesinden ileri gelmektedir. 1614 metninde suyun daha önceden kutsandığı kabul edilerek bu dualara yer verilmez. *DESQ* metninde rahibin elini cinlenen kişi üzerine koyarak dua etmesi için özel bir başlık açılmış ve bu konuya ayrı bir önem verilmiştir (Md. 53). Yine bu metinde kişinin üzerine dua ederek üfleme

suretiyle cin kovmak şeklinde yeni bir uygulama getirilmiştir (Md. 59). Bununla birlikte 1614 metninde yer alan kişinin alnı üzerine üç defa haç çıkarma uygulamasına yer verilmemiştir.

Tablo 4. *Rituale Romanum* 1614 ile *DESQ* 1999 Metinlerinin Mukayeseleri

Yalnızca 1614'te bulunan metinler	1614 ile 1999 arasındaki aynı metinler	Yalnızca 1999 yılındaki metinler
Tedvini Dua 1	Md. 39 = Tedvini Dua 2	Md. 40, 41, 42, 43, 44, 45:
Kötü ruha emir!	Md. 46 = Azizlere Yakarış	Başlangıç duaları
Cin Kovma Duası 1	Md. 47 = Kısmen Tedvini Dua	Md. 48: Azizlere Yakarış sonrası
Tedvini Dua 3	1'ten mülhem	dualar
Cin Kovma Duası 2	Md. 50 = 90. Mezmur	Md. 53: Rahibin elini kişi üzerine
Cin Kovma Duası 3	Md. 52 = Yu. 1:1-14	koyarak dua etmesinin
Athanasius'un İman Bildirgesi	Md. 57 = Pater Noster	Md. 55: Alternatif Credo
Tedvini Dua 5	Md. 63 = Bazı Zikirler	Md. 56: Vaftiz yeminleri
Cin Kovma Duası 4	Mezmurların hepsi aynı (117.	Md. 59: Üfleyerek cin kovma
117. Mezmur	Mezmur hariç)	Md. 61: Cini Tanrıya dua ederek
	İncil okumalarının sayısı altıya	kovma 1
	çıkartılmıştır.	Md. 62: Cini emir nidaları ile
	Ek I, md. 9 = Tedvini Dua 6	kovma 1
	Ek I, md. 10 = Cin Kovma Duası 5	Md. 64: Kurtuluş Duası
	Ek I, md. 11 = Başmelek Aziz	Md. 65-66: Ayini sonlandırış
	Mikail'e Dua	Md. 76: Mat. 4:1-11
		Md. 78: Mar. 1:21-28
		Md. 81: Cini Tanrıya dua ederek
		kovma 2 (Kısmen Tedvini Dua
		4'ten mülhem)
		Md. 82: Cini emir nidaları ile
		kovma 2
		Md. 83: Cini Tanrıya dua ederek
		kovma 3
		Md. 84: Cini emir nidaları ile
		kovma 3

DESQ metninin Ekler bölümünde yer alan duaların bir kısmı 1890 yılında Papa XIII. Leo (1810 - 1903) tarafından ilan edilen ve Weller'ın (2013) eserinde yer alan dualardır. Bizim tercümesini verdiğimiz *Baş Melek Aziz Mikail'e Dua* isimli dua buna örnek olarak verilebilir. *Rituale Romanum* 1614 ve *DESQ* arasındaki en büyük fark ise Cin Kovma Dualarının lafzen birbirinden farklı olmasına rağmen manen benzer hususlara değinmeleridir. Her iki metindeki cin kovma duaları İsa Mesih'i aynı şekilde övmekte, onun Şeytana karşı aldığı zaferlerden benzer şekilde bahsetmekte ve Şeytanı aynı sıfatlarla nitelendirerek lanetlemektedir. Buna aşağıdaki dua örnek olarak verilebilir:

Formula imperativa

Exorcizo te, vetus hominis inimice: recede ab hoc plasmate Dei, N. Hoc te iubet Dominus noster Iesus Christus, cuius humilitas tuam vicit superbiam, largitas tuam prostravit invidiam, mansuetudo calcavit saevitiam.

Obmutesce, pater mendacii, neque impediās hunc famulum (hanc famulam) Dei Dominum benedicere et laudare. Hoc tibi imperat Iesus Christus, sapientia Patris et splendor veritatis, cuius verba spiritus et vita

Cini Emir Nidaları İle Kovmak İçin Dua 2

Seni kovuyorum, ey insanlığın kadim düşmanı: Tanrının yarattığı N.'nin içinden çık. Sana Rabbimiz Mesih İsa adına emrediyorum ki o alçakgönüllülüğü ile senin kibrini yenmişti, cömertliği ile senin kıskançlığını yerle bir etmişti, kibarlığıyla senin öfkene ezmişti.

Sessiz ol, ey yalanların babası ve Tanrının bu er kulunun (veya kadın kulunun) onu övmesini ve yüceltmesini engelleme. Sana, bilgeliğin babası, hakikatin görkemi ve sözleri yaşam ve ruh olan İsa Mesih adına emrediyorum.

sunt.

Exi ab eo (ea), spiritus immunde, da locum Spiritui Sancto. Hoc tibi praecipit Iesus Christus, Filius Dei et Filius hominis, qui purus de Spiritu et Virgine natus, sanguine suo universa mundavit.

Recede ergo, Satan, recede in nomine Iesu Christi, qui fortis, digito Dei te eiecit et regnum tuum destruxit; discede per fidem et orationem Ecclesiae; effugare per virtutem sanctae + Crucis, in qua nos eripuit a saeva tua potestate mitis Agnos pro nobis immolatus, Iesus Christus Dominus noster, qui vivet et in saecula saeculorum. Amen.

DESQ, md. 82

DESQ metninde yer alan bu dua aynı lafızlarla *Rituale Romanum* 1614 metninde yer almamakla birlikte Şeytana hitap edilirken onun kibrinden, kıskançlığından, insanlığa düşmanlığından ve cehaletinden bahsedilmesi benzer olgudur. Yine 1614 metninde yer alan dualarda olduğu gibi burada da İsa Mesih'ten yardım istenmekte, onun kurtuluş tarihindeki eylemlerine vurgu yapılmaktadır. Haç çıkartma motifi de her iki dua metninde görünen ortak motiflerdendir.

Sonuç

Katolik Kilisesi, dinî hayatın her alanını kendi koyduğu kurallara göre şekillendirip bütün inanlılara rehberlik eden evrensel bir yapı arz etmektedir. İman İkrarı (Credo) “Göklerin ve yerin, görünen ve *görünmeyen* her şeyin yaratıcısı, tek bir Tanrıya, Kadiri Mutlak Baba'ya inanırım”⁹ ifadeleri ile başlamaktadır. Görünmeyen varlıklardan kasıt ise melekler ve İblis. Yuhanna tarafından yazılan Vahiy kitabında kadim zamanlarda melekler ve Şeytan arasında göksel bir savaş cereyan ettiği anlatılır. Bu savaşı baş melek Mikail önderliğindeki göksel ordular kazanarak İblis ve ona uyan bütün melekler yeryüzüne sürülür. İşte göksel vatanlarında kendi özgür iradeleri ile Tanrının Egemenliğini reddedip Şeytanın safına geçen ve savaşı kaybederek yeryüzüne sürülen bu melekler *düşmüş melekler* veya *demonlar* denilmektedir. Hristiyan literatüründe cinlerin karşılığı bu varlıklardır.

İblisin ve ona itaat eden düşmüş meleklerin amacı tanrı suretinde yaratılan insanın özünü bozarak ayartmak ve onu ilahi mesajdan saptırmaktır. Zayıflayan iman veya irade yüzünden kutsallığını yitiren insan, bu kötücül güçlere açık bir hedef hâline gelir. Böyle zamanlarda *cinlenme* diye bilinen durum hâsıl olur, yani insan bedenini artık İblis veya yardakçıları mesken edinir. Katolik Kilisesi bu durumu bir itikat meselesi olarak kabul eder ve cinlenen kişinin eski kutsallığına kavuşabilmesi için tanrının yardımının istendiği özel bir ayin düzenler. Bu ayine exorcism, yani *Şeytanı veya cinleri kovma ayini* denilmektedir. İncillerde bizzat İsa Mesih tarafından birçok defa cin kovma mucizesi gerçekleştirildiği ve kendisinin aynı gücü havarileri ile paylaştığı aktarılmaktadır.

İsa Mesih'ten havarilere, havarilerden de Kiliseye geçen bu yetki ile birlikte asırlar boyunca cin kovma ayini düzenlenmiştir. Bu ayinlerde yapılan uygulamalar ve okunan metinler tarihi süreçte değişiklik göstermiştir. Bu ayinde okunan metinler ilk defa 17 Haziran 1614 tarihinde Papa V. Paul tarafından yayınlanan *Rituale Romanum* isimli bir dua kitabında bir araya getirilmiştir. Cin kovma ayinine Papa XIII. Leo tarafından 1891 tarihinde yeni dualar eklenmiştir. En son 1999 tarihinde bu ayinde kullanılan metinler yeniden gözden geçirilerek Kutsal Kitaptan alınan metinler dışındaki

⁹ Credo in unum Deum, Patrem omnipotentem, factorem caeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium.

duaların büyük çoğunluğu lafzen değiştirilmesine rağmen, ayinin temel örgüsü korunmuş ve içerik olarak zenginleştirilmiştir.

Günümüzde icra edilen nihai şekliyle bu ayinde, insanlara veya belli bir mekâna musallat olan kötü güçleri kovmak için çeşitli kurallara bağlı olarak bir takım dualar edilmektedir. Bu dualar Kilise tarafından tedvin edilen özel metinlerdir. Bu metinlerin hemen hepsi temelde şefaath ve aracılık inancıyla ilişkilidir. Özellikle cin kovma ayinine başlarken yapılan Azizlere Yakarış duası, başlı başına şefaath talebi niteliğinde bir duadır. Ayinde okunan diğer metinlerde de tanrısal yardım celp etmek için araya mutlaka bir vesile konulmaktadır. Bu vesilelerin en büyüğü de, ‘tanrının insana duyduğu sevgi’ olmaktadır.

Ezcümle, kötücül güçler tarafından musallat olunan kişilerin veya mekânların, eski kutsallığına ulaşabilmesi için düzenlenen cin kovma ayinleri sıkı kurallarla belirlenen ve çeşitli dualar ile tanrısal müdahalenin gerçekleşmesinin sağlanmaya çalışıldığı ve Kilise tarafından *kutsallaştırıcı ayin* olarak kabul edilen bir uygulamadır. Tedavi amaçlı yapılan bir uygulama değil, bilakis tıbbi yardımın eksik kaldığı noktada icra edilen bir ayindir. Bu ayin esnasında yapılan duaların metinleri Kilise tarafından hazırlanmıştır ve içerik olarak Kutsal Kitaptan mülhemdir. Bu dualarda kurtuluş tarihinin bütün önemli noktalarına vurgular yapılarak; Baba, Oğul ve Kutsal Ruh adına tanrının suretinde yaratılan insana musallat olan kötücül güçler kovulur.

KAYNAKÇA

- Ateş, A. O. (1993). Akıl Hastalıkları Üzerinde Cinlerin Etkisi ve Rukye Konusuyla İlgili Bazı Rivayetlerin Değerlendirilmesi. *Diyanet İlmi Dergisi*, 29(2), 103-128.
- Aydın, H. (2017). Dini Kaynaklar ve Kültür Bağlamında Cinleri Anlamak. *Cumhuriyet İlahiyat Dergisi*, 21(3), 1623-1670. doi:<https://doi.org/10.18505/cuid.328752>
- Catechism of The Catholic Church: Modifications from the Editio Typica (CCC)*. (1997). United States Conference of Catholic Bishops - Libreria Editrice Vaticana.
- Dölek, A. (2005). Mikroplar Cinlerin Bir Nev'i Mi?: Bir Hadisle İlgili İki Yorumun Eleştirisi. *Hadis Tetkikleri Dergisi*, III(1), 107-118.
- Rituale Romanum iussu editum*. (1614). Romae.
- Şahin, T. (2009). Metafizik Varlıklardan Cinlere İnancın Psiko-Sosyal Boyutları. S. Erdem (Ed.), *Genç Akademisyenler İlahiyat Araştırmaları* içinde (s. 653-668). İstanbul: Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları.
- Toner, P. (1909a). Exorcism. *The Catholic Encyclopedia* içinde. (C. 5). New York: Robert Appleton Company. Erişim Tarihi: 16 Ekim 2019, New Advent: <http://www.newadvent.org/cathen/05709a.htm>.
- Toner, P. (1909b). Exorcist. *The Catholic Encyclopedia* içinde. (C. 5). New York: Robert Appleton Company. Erişim Tarihi: 16 Ekim 2019, New Advent: <http://www.newadvent.org/cathen/05711a.htm>.
- Uygun, A. (2015). İncillerde Hz. İsa'nın Cin Çıkarma Mucizesine Eleştirel Bir Yaklaşım. *Tarih Okulu Dergisi*, 8(XXIV), 761-790. doi:<https://doi.org/10.14225/Joh814>
- Weller, P. T. (Ed.) (2013). *Christian Burial, Exorcism, Reserved Blessings, Etc.* (C. 2). New York: Preserving Christian Publications, Inc.